

A teŕ rozo mne slwoŕjenja byŕla na niŕh
wpeŕele.

Snyedŕ'a zelow potnyŕh turow daŕ, lom wo ku
u zradowanju,

Hole, kiŕ so mro'člaŕh skoro zhubja, u wob-
hladaŕju.

Činio, zo we niŕh pŕez kwe'li jasne wody

kiŕ u hladaŕku hole budŕ'a pŕez ^{wija so,} kamyŕo ki
pawolo.

Ho by wŕihoram mo'c brali, pŕispoda
nam u wpeŕlu byli,

Wdŕŕ'a hory so ha' u njeŕju, z niŕh
nam sleŕšbrowoŕ' dele.

Ty napŕtowaŕ' z pŕodnym deŕš'om
hory, hona, a leŕ' kaj,

Uhtodŕ'is' hrowoŕ' z runym we'brono,
z wpeŕeliŕ'ka u ludu kraj.

Pŕez tebe so naŕe hona krasne zelozja we
le'ci,

Pŕez tebe za kŕ'ow purpur a lyŕh ktosow
z toto sw'e'ci.

Ty napŕelno sw'e' z wpeŕelom, hduŕ'joŕ'zyna
pŕiemo'kla,

gduŕ' do sneha zawaleny leŕ'i, kaj do
pŕosleŕ'ci.

O towpeŕow pŕez tebe duŕ'a črŕ'ci so do
kweŕ' dowraja,

Pŕez tebe we' lozanŕ'ene, wopŕija a
rozestaja,